

Sygn. akt III CZ 49/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi V. sp. z o.o. w W.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt I ACa ...0/13

w sprawie z powództwa G. S.A. w K.

przeciwko V. sp. z o.o. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 października 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 kwietnia 2015 r.,

1) oddała zażalenie,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanej V. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 17 maja 2013 r., w sprawie z powództwa G. Spółki Akcyjnej o zapłatę.

Sąd Apelacyjny wskazał, że skarżąca żądanie wznowienia postępowania oparła na twierdzeniu, iż po uprawomocnieniu się przedmiotowego wyroku wykryto środki dowodowe tj. zeznania świadka P. T., które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Podała, iż uzyskała informację o ich istnieniu dopiero z treści pism skierowanych pod jej adresem przez notariusza P. T., sporządzonych w dniach 28 października 2014 r. i 22 grudnia 2014 r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarga o wznowienie postępowania podlegała odrzuceniu jako wniesiona po upływie przepisanej terminu. Zgodnie z dyspozycją art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym. Termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy. Skarżąca domagała się wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. wobec wykrycia nowych środków dowodowych, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy. Podniosła, iż uzyskała informację o ich istnieniu z treści pism notariusza P. T. datowanych na 28 października 2014 r. i 22 grudnia 2014 r. Skarżąca nie wskazała dokładnej daty zapoznania się z niniejszymi pismami jednakże z treści pisma z dnia 22 grudnia 2014 r. wynika, iż skarżąca w skierowanym wcześniej piśmie z dnia 18 listopada 2014 r. podjęła polemikę ze stanowiskiem zajęтым przez P.T. w dniu 28 października 2014 r. W opinii Sądu Apelacyjnego należy zatem przyjąć, iż do dnia 18 listopada 2014 r. zapoznała się z treścią pierwszego pisma z dnia 28 października 2014 r., w wyniku czego wykryła nowe środki dowodowe, na które powołuje się w złożonej skardze. W konsekwencji należy uznać, iż ostatnią możliwą

datą rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania był dzień 18 listopada 2014 r. Termin ten upłynął zatem w dniu 18 lutego 2015 r. Skarga została wniesiona dopiero w dniu 11 marca 2015 roku, a zatem już po upływie przepisane terminu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła V. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wskazując, że zaskarża je w całości. Zarzuciła naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. oraz art. 407 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, iż ostatnią możliwą datą rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania był dzień 18 listopada 2014 r. podczas gdy prawidłowa analiza treści wniosku o wznowienie postępowania wskazuje, iż termin ten rozpoczął swój bieg w dniu otrzymania przez skarżącą pisma notariusza z dnia 22 grudnia 2014 r. lub z dniem uzyskania przez spółkę opinii prawnej z dnia 18 stycznia 2015 r. Dopiero drugie pismo notariusza z dnia 22 grudnia 2014 r. utwierdziło spółkę V. sp. z o.o. w przekonaniu o tym, że notariusz posiada szereg wiadomości na temat procesu negocjacji umowy przedwstępnej, a ponadto na możliwość wniesienia wniosku o wznowienie postępowania miała wpływ treść opinii sporządzonej na zlecenie spółki V. sp. z o.o. Po analizie treści tej opinii skarżąca stwierdziła, że istnieje możliwość złożenia wniosku o wznowienie postępowania wcześniej w oparciu o treści przekazane w korespondencji notariusza szukała jedynie podstaw prawnych do pociągnięcia go do odpowiedzialności cywilnej.

W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym, liczonym od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia. W wypadku, gdy przyczynę wznowienia stanowi późniejsze wykrycie takich środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy (art. 403 § 2 k.p.c.), termin ten należy liczyć od dnia ich "wykrycia", tj. dowiedzenia się przez stronę o ich istnieniu. Skarżąca swoją świadomością powinna objąć zarówno fakt wykrycia konkretnego środka dowodowego, jak również jego prawdopodobny wpływ na wynik sprawy. Nie chodzi jednak w tym

wypadku o uzyskanie przez stronę pewności, czy też kwalifikowanego, np. wysokiego prawdopodobieństwa, w zakresie wpływu wykrytego środka dowodowego na treść rozstrzygnięcia, wystarczająca bowiem w tym wypadku jest sama świadomość istnienia prawdopodobieństwa takiego wpływu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2009 r., III CZ 11/09, niepubl. i z dnia 8 czerwca 2010 r., II PZ 13/10, niepubl.). Trafne jest zatem stanowisko Sądu Apelacyjnego, że skarga pozwanej była spóźniona. Wiedzę o możliwej podstawie wznowienia postępowania powzięła ona po zapoznaniu się z pierwszym pismem notariusza P. T. z dnia 28 października 2014 r. Dalsza wymiana korespondencji pomiędzy skarżącą a notariuszem oraz zlecenie wykonania prywatnej opinii prawnej miały tylko na celu upewnienie skarżącej co do istnienia wysokiego prawdopodobieństwa wystąpienia podstawy wznowienia, jednak sama świadomość takiego prawdopodobieństwa powinna powstać już przy zapoznaniu się skarżącej z pierwszym pismem notariusza. Odmienna ocena prowadziłaby do niedopuszczalnego przedłużania terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Jeśli bowiem przyjąć, że trzymiesięczny termin określony w art. 407 § 1 k.p.c. liczy się dopiero od dnia, w którym strona poznała lub mogła poznać prawdopodobny wpływ nowo wykrytego środka dowodowego na wynik sprawy, to w istocie prowadziłoby do bezterminowości skargi o wznowienie postępowania. Wpływ nowo wykrytego środka dowodowego z reguły jest hipotetyczny aż do czasu przeprowadzenia dowodu przez sąd i jego oceny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2010 r., III CZ 16/10, niepubl.).

Uznanie za trafne stanowisko Sądu Apelacyjnego w kwestii wniesienia skargi po terminie czyni zbędnym rozważanie, czy została ona oparta na ustawowych podstawach (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2012 r., I CZ 97/12, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § w zw. z art. 397¹ § 3, 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. 2013 r., poz. 461).

kc